

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/20/2015
Identifikačné číslo spisu:	2111219393
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2111219393.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04, Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpenej spoločnosťou verita, s.r.o., so sídlom, Miletičova 5B, 821 08 Bratislava, IČO: 35 940 875, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Jozef Novák, proti povinnej: P.C., bytom C., o vymoženie 995,82 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 21 Er 494/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. apríla 2013 sp. zn. 10 CoE 145/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

P povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 28. decembra 2012 č. k. 21 Er 494/2011-38 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]. Uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorú si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Rozhodcovská doložka je tak podľa súdu prvého stupňa neprijateľná, pretože núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu a v jeho neprospech tak vytvorila nerovnováhu práv a povinností. Konštatoval, že takáto doložka je v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách neplatná.

Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 29. apríla 2013 sp. zn. 10 CoE 145/2013 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Uviedol, že nemohol dospieť k inému záveru než k tomu, ku ktorému dospel pred ním súd prvého stupňa, a to k záveru o potrebe vyhodnotenia rozhodcovskej doložky, tvoriacej podklad pre vydanie rozhodcovského

rozsudku slúžiaceho tu za exekučný titul, za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla podľa odvolacieho súdu ani platne založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci a ani na vydanie rozhodnutia, ktoré by následne mohlo požívať náležitú ochranu v procese exekučného vymáhania ním priznanej pohľadávky (čiže stať sa spôsobilým podkladom exekúcie alebo tiež exekučným titulom).

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), d) odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 9/2013, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.